

Commissie Intervisie en Coaching

"Tussen de wal en het schip"

Tijdens een intervisiesessie werd door een deelnemer het statement gemaakt: "We krijgen tijdens de opleiding de instrumenten niet hoe om te gaan met veranderen". 'Tussen de wal en het schip geraken' had de term 'collateral damage' gekregen.

Voor mij waren de begrippen weinig nieuw omdat ik dit veel vaker had gezien in het bedrijfsleven. Tussen de zorg en bedrijfsleven bestaan natuurlijk veel verschillen: bedrijven veranderen continu en mensen raken gewend aan - en ingesteld op veranderingen. In de jaren 80 zei ik (bedrijfsartsenspreekuur) soms tegen mensen: "Als je zelf niet verandert dan komen de veranderingen van zelf naar jou toe". Mensen buiten de zorg werken continu aan hun "Inzetbaarheidsplan" (ipv hun leerplan of persoonlijk ontwikkelingsplan).

Een ander verschil tussen commercieel bedrijfsleven en ziekenhuis zijn de mensen die er werken, als ook hoe ze zich verder ontwikkelen en bekwamen na het jaar van hun (academische) graad. Een dokter met de eed van Hippocrates is vaak dokter in heel zijn of haar wezen: medische specialisten staan voor hun patiënten en staan voor hun vak. De specialisatie en subspecialisatie nemen toe terwijl er geen enkele aanleiding is om aandacht te hebben voor de organisatie of andere 'omgevingsfactoren'. Veranderingsprocessen in de zorg vragen daarom meer en andere aandacht van bestuur en management.

Waarom ik hier bij stil sta is het feit dat ik me na deze intervisiesessie nog enkele malen heb afgevraagd hoe dokters zouden kunnen leren omgaan met omgevingsveranderingen. De beste manier om flexibel te worden is juist vaak van omgeving te veranderen. Maar is dat een goed advies aan medische specialisten? Zodra een goed draaiend team te maken krijgt met mutaties gaat er zorgkwaliteit verloren, en het kost tijd en investering om dat weer op niveau te brengen. Hoe het leren omgaan met verandering in de medische opleiding ingebracht zou kunnen worden weet ik nog steeds niet goed.

Terug naar de intervisiesessie:

het hart luchten in een veilige setting en steun ontvangen van andere deelnemers was behulpzaam. Voorbeelden van tips waar we op uit kwamen:

- * probeer zelf de regie te houden door proactief een besluit te nemen
- * onderzoek je eigen financiële situatie op het 'worst-case' scenario

Dit had alles te maken met het feit dat zeer langdurige onzekerheid (onveiligheid) erger is dan negatieve zekerheid.